

ter, hvormed disse Eiendomme have tilhørt Staten, samt at af Kjøbefummen $\frac{1}{10}$ betales strax contant, $\frac{1}{10}$ i 11te Juni Termin 1854 og de øvrige $\frac{4}{5}$, der blive staaende med 1ste Prioritets Panteret i Eiendommen, forrentes og afdrages med 6 pCt. af Obligationens oprindelige Beløb, saaledes at 2 pCt. af den til hver Termin tilbageværende Capital beregnes som Rente og Resten som Afdrag paa Capitalen, indtil denne er nedsat til Halvdelen af den fulde Kjøbefum, hvilken Deel da, med 4 pCt. aarlig Rente, bliver henstaaende paa gjenfaldig halvvaarlig Opfigelse.

ad S. 2.

Under Forhandlingerne om Afhændelsen af de under Jægerspriis Gods henhørende Fæsteeiendomme, i Overensstemmelse med Loven af 8de April 1851, blev det bemærket, at 84 Tdr. 4 Skpr. = Tdr. 2 Alb. Hartorn, som er bortfæstet til Gaardmænd under Godset og for den allerførste Deel udgjøre hele selvstændige Fæstegaarde, er forhenværende Hovedgaardstartgrund.

Uagtet nu dette Hartorn altid er blevet behandlet som Fæstebøndergods, og Fæsterne have, indtil den nyligværende Matricul traadte i Kraft, til Fordebogskassen udredet Differencen mellem de ældre Hartorns Skatter af Bønderjord og Hovedgaardgrund, kan Finantsministeriet dog ei ansees beføiet til at henføre disse Jorder under Loven af 27de Januar 1852 § 4, da denne Lovbestemmelse kun om-

handler den Hovedgaardstartgrund, der er bortfæstet til Boelsmænd og Huusmænd og er altsaa ei heller beføiet til at bringe de i Loven af 8de April 1851, om Selveiendoms Indførelse paa det Staten tilhørende Bøndergods, foreskrevne Regler til Anvendelse paa samme; de have derfor maattet forbigaaes ved den efter Loven af 8de April 1851 § 4 nedfattede Commissions Taxation af Jægerspriis Bøndergods. Efterat imidlertid Fæsterne af bemeldte Hartorn derpaa have ansøgt om, at Bestemmelserne i Loven af 27de Januar 1852 § 4 maae udstrækkes til ogsaa at gjælde dette Hartorn, har Ministeriet antaget, at der ved Lov bør gives det Bemyndigelse til at anvende nysnævnte Lov paa samme, idet herfor tale de samme Motiver, som have fremkaldt denne Lovs Bestemmelser for Boelsmænd og Huusmænd, der have forhenværende Hovedgaardstartjord i Fæste.

Bestemmelsen om Reservation af Jagtretten paa disse Gaarde saavel som paa de Boelssteder og Huse, der ogsaa høre til den Deel af Jægerspriis Hovedgaardstart, som benævnes „Skoven“, grunder sig paa, at hele dette Areal ligger imellem Hovedgaardene og den betydelige Nordstov og at Jagten i denne sidste og paa de øvrige Eiendomme naturligvis vil have betydelig større Interesse, naar der tillige erhverves Jagtret paa disse mellemiggende Jorder. Da Reservationen kun er temporair, kan den heller ikke medføre nogen væsentlig Ulempe.